

Ιδιαίτερα κοινωνικά χαρακτηριστικά του Ιερέα που επηρεάζουν την επικοινωνία (Πρωτοπρεσβύτερος Χρήστος Αιγίδης)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=154498>]

Στην συνέχεια των συνεντεύξεων ζητήσαμε από τους Ιερείς να μας απαντήσουν στο εάν πιστεύουν πως κάποια κοινωνικά χαρακτηριστικά και κυρίως ο πλούτος ή η οικονομική στενότητα που μπορεί να έχει κάποιος Κληρικός στην προσωπική του ζωή επηρεάζουν την διαδικασία της επικοινωνίας τους. Το ερώτημα αυτό έχει να κάνει περισσότερο με την αντίληψη που κυρίως έχουν οι Πιστοί σχετικά με την οικονομική κατάσταση που βιώνει ο Ιερέας σε κοινωνικό επίπεδο. Αρκετοί Πατέρες έκαναν λόγο στη σημερινή δύσκολη οικονομική κατάσταση που βιώνει ο Ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια και πως σίγουρα αυτό είναι ένα γεγονός που πρέπει να καταστήσει τον Ιερέα ακόμα πιο προσεκτικό για να μην σκανδαλίσει την κοινή γνώμη. Πάντως σε αυτό το ερώτημα οι απαντήσεις είναι μοιρασμένες. Σχεδόν οι μισοί απάντησαν πως δεν επηρεάζεται η επικοινωνία από τέτοιου είδους θέματα, ενώ οι υπόλοιποι πως επηρεάζουν. Ο π. Π.Κ. είπε συγκεκριμένα πως «υπάρχουν δύο μοντέλα σχετικά με το πώς βλέπει ο ίδιος ο Κληρικός την Διακονία του μέσα στον κόσμο, α) πώς ο Ιερέας με τη Χάρη της Ιεροσύνης διακονεί τον λαό του Θεού και εδώ το τι κάνει στην προσωπική του ζωή είναι αδιάφορο και β) πώς ο Ιερέας είναι υπηρέτης του λαού και πρέπει με την προσωπική του ζωή και τον καθημερινό του αγώνα αυτό να γίνεται άμεσα αντιληπτό από την κοινωνία. Στο μοντέλο αυτό σαφώς όλες οι πτυχές της προσωπικής του ζωής επηρεάζουν την Ποιμαντική του Διακονία».

Φωτο: Πέτρος Παναγιωτόπουλος

Ο π. Ι.Κ. ανέφερε πως όταν ο πιστός έχει ουσιαστική σχέση με την πνευματικότητα και με την Εκκλησία δεν στέκεται σε αυτά, διαφορετικά όταν η σχέση του είναι ελλιπής ή προβληματική σίγουρα όλα αυτά τα βλέπει αρνητικά. Ακόμα ο π. Α.Ι. είπε πως «τα εξωτερικά χαρακτηριστικά στοιχεία του Ιερέα δεν θα πρέπει να επηρεάζουν την επικοινωνία του, χωρίς όμως να τα προβάλλει με αποτέλεσμα αυτά να γίνονται τροχοπέδη στις σχέσεις του με τους ανθρώπους». Κάποιοι Ιερείς σχολίασαν πως σημασία δεν έχει ο πλούτος αλλά ο τρόπος με τον οποίο ζει στην καθημερινότητά του ο Κληρικός. Επίσης σε πολλές απαντήσεις έγινε αναφορά πως όπως ο πλούτος έτσι και η φτώχεια και η ανέχεια του Κληρικού είναι κάτι που απωθεί και που σίγουρα δεν είναι κάτι το θετικό για την επικοινωνία.

Δυο (2) Κληρικοί απάντησαν πως ο πλούτος δεν είναι κάτι αρνητικό και εάν υπάρχει προσοχή και διακριτικότητα μπορεί να βοηθήσει σε μερικές περιπτώσεις στην Διακονία του Ιερέα. Έγινε μάλιστα και σχετική αναφορά πως στην Εκκλησία μας υπάρχουν Άγιοι που ήταν πλούσιοι. Τέλος, ο π. Δ.Δ. σημείωσε πως θα πρέπει ο Ιερέας να ζει με αξιοπρέπεια και αυτός και η οικογένειά του, να καλύπτει τις βιοτικές του ανάγκες απρόσκοπτα και πως αυτό είναι ένα γεγονός που θα βοηθήσει τον Κληρικό να επικοινωνεί ελεύθερα και ουσιαστικά με όλους.

Το κοινό πλαίσιο και η στάση του Κληρικού στην επικοινωνία του με τις διάφορες ομάδες

Ο Ιερέας στην άσκηση της Ποιμαντικής του Διακονίας έρχεται καθημερινά σε επαφή με πολλούς ανθρώπους που έχουν διαφορετική ηλικία, μόρφωση, οικογενειακή κατάσταση και σχέση με την Εκκλησία. Το κοινό στο οποίο

απευθύνεται ένας Κληρικός παρουσιάζει τις περισσότερες φορές ανομοιομορφία. Ζητήσαμε από τους Ιερείς να οριοθετήσουν το κοινό πλαίσιο το οποίο καθορίζει εν πολλοίς την επικοινωνία τους. Και εδώ έγινε λόγος για τη σπουδαιότητα της αρετής της Διακρίσεως μιας και όλοι οι ερωτηθέντες συμφωνούν πως ο Κληρικός θα μεταβάλλει την στάση του και τον λόγο του με γνώμονα τον ποιον έχει απέναντί του. Οι περισσότεροι Κληρικοί [δεκατρείς (13)] ανέφεραν επίσης πως σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες επικοινωνεί ο Ιερέας πρέπει να υπάρχει η αγάπη και ο σεβασμός στο πρόσωπο και την ελευθερία του άλλου.

Ο π. Β.Θ. ανέφερε πως «καλείται ο Κληρικός να είναι Πατέρας και αδελφός προς όλους τους ανθρώπους. Και επειδή οι άνθρωποι είναι διαφορετικοί σαφώς μεταβάλλεται ο τρόπος της επικοινωνίας μας. Η πείρα, η εμπειρία και η αυτογνωσία είναι που βοηθούν για να καταλάβουμε καλύτερα τους άλλους ανθρώπους». Τρεις Πατέρες έκαναν αναφορά σε κάτι σχετικό που έγραψε ο Απόστολος Παύλος στην πρώτη του Επιστολή προς την Εκκλησία της Κορίνθου και το συναντάμε στο κεφάλαιο 9 και στίχο 22 « τοις πάσι γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινάς σώσω» (Σε όλους έχω γίνει όλα, για να σώσω με κάθε τρόπο μερικούς). Σε αυτό το μήκος κύματος ο π. Ι.Μ. είπε πως το πλαίσιο είναι να δείξεις στον κάθε έναν πως νοιάζεσαι για εκείνον, ιδίως στην εποχή μας που επικρατεί αβάσταχτη μοναξιά και απελπισία στις ζωές των ανθρώπων είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αισθανθεί κανείς πως υπάρχει ένα πρόσωπο που νοιάζεται.

Ο π. Δ.Κ. είπε πως δεν χρειάζεται ιδιαίτερος τρόπος μα ούτε και άγχος για την προσαρμογή του Ιερέα. Πρέπει όμως να έχει αγάπη και διάκριση. Σημασία έχει τι λέει η καρδιά και πως όταν πλησιάζεις τον άλλον με αγάπη όλα πάνε καλά. Άλλωστε δίνει και ο Θεός. Ακόμα ο π. Α.Ι. επεσήμανε τη μοναδικότητα που έχει ο κάθε άνθρωπος και πως ο κάθε πιστός είναι ανεπανάληπτη προσωπικότητα που οφείλουμε να σεβαστούμε δίχως όρια. Τέλος ο π.Κ.Κ. είπε χαρακτηριστικά πως «ο Ιερέας πρέπει να είναι έτοιμος να αφουγκραστεί τους πάντες, να είναι ανοικτός σε όλους, να συντονίζεται στη συχνότητα του άλλου και να μεταφέρει το μήνυμα του Ευαγγελίου».

(συνεχίζεται)